

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Triplex Statvs; Ecclesiasticvs, Religiosus, & Sæcularis

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Cap. 2. De iis, qui iustè possunt tributa imponere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80707](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80707)

LIBER LXI.

DE Tributis, & Vectigalibus iam sermo procedit.
Ostendam, Qui ea imponere iure possint: Quibus rebus?
Quenam solvendi obligatio? Quinam à Tributis sint
immunes?

SECTIO PRIMA.

De Tributis Receptiores sine lite Sententiæ.

CAPVT I.

Quid sit Tributum, Vectigal:

¹ **T**RIBVTVM, seu vectigal genera-
tim acceptum, est pensio, que
Principi soluitur ad onera commu-
neratim. Et ma sustentanda. Profectò pensio hæc variis
de vectiga- nominibus appellatur iuxta varietatem cau-
li, ac portio- sarum, ob quas imponitur. Nam pensio, quæ
rio specia- soluitur pro rebus, quæ in Provinciam inue-
liter. huntur, dicitur Vectigal, & Portorium His-
panæ Portazgo. Et etiam Portorium vocatur
pensio illa, quæ soluitur pro transue-
ctione mercium per pontes ad earum conser-
uationem.

² Pensio vero, quæ soluitur à transeuntibus
per aliquam viam pro viarum custodia, dicitur
De Pedagi- Pedagium Hispanæ Peage. Quæ soluitur
gio, & Ga- pro rebus venditis, vel permutatis, Gabella
bella. Hispanæ Alcauala appellatur.

³ Quæ autem pensio singularis personis im-
ponitur, ad eas solum attendendo specialiter
De Tributo ponitur, ad eas solum attendendo specialiter
personali, dicitur Tributum Personale, seu Capitale.
& reali. Denique pensio, quæ imponitur ratione
honorum, quæ quis habet, habita eorum
proportionem, etiam dicitur specialiter Tribu-
tum, & quidem Reale Omnes sic Doctores.

CAPVT II.

De iis, qui iuste possunt Tri-
buta imponere.

⁴ **I** qui suis in terris nullum supra-
iorem recognoscunt, nempe Im-
peratorem, Rex, Respublicæ perfe-
ctior, & alij Principes possunt tributa, seu
recognoscunt vectigalia imponere, quia eis incumbit Rei-
publicæ cura, & administratio. Consonum

ergo est rationi, ut possint à subditis tributa *buius in-*
necessaria exigere ad suæ potestatis confer-
nationem, & ad prospiciendum Reipublicæ,
& ad illius curam gerendam.

Non autem id possint alij inferiores supre-
mum aliquem recognoscences, nisi ab *Non id*
eo eam facultatem sint adepti, saltem *con-*
suetudine legitima, quia inferioribus hisce *feriores.*
non incumbit Reipublicæ prospicere, nisi cum
subordinatione ad supremum Principem: ac
proinde nec tributa imponere nisi ex Principis
præscripto. Est omnium.

Porro inferiores, qui absque legitima au-
thoritate nova tributa imponunt, vel *Qui ille-*
tera argenti, & exigunt, non solum tenentur *giunt no-*
ad restitutionem, sed etiam incurrunt excom-
municationis poenam in Bulla cæne conten-
tam. Bonac. in *exposit. Bullæ cæne* q. 6. & 19. *excommu-*
p. 1. & 3. nicationem

Attamen quamvis inferiores nequeant *incurrunt.*
tributa imponere, Oppida superioris recogno-
scentia possunt *collectas*, seu *tallas* Hispanæ
sitas imponere oppidanis pro aliqua publica
Oppidi necessitate. Galp. Hurtad. de *inst. d. 14.*
diffic. 2. ex communi.

CAPVT III.

De conditionibus requisitis,
ut Tributa, seu Vecti-
galia iuste imponantur.

⁷ **R**ÆTER legitimam anchoritatem
requiruntur, ut tributa, seu ve-
ctigalia iuste imponantur. Primò
quidem ut adsit iusta causa. Est autem causa
iusta ad id, necessitas, aut utilitas magna ad
omne bonum, quando ei nequit aliter quàm tri-
butum impositione commode prospici, v. gr.
quæ hoc hæc impositio est necessaria, vel valide
utilis ad viarum securitatem, vel ad moeniorum re-
parationem vel pontium, & præsertim ad defensionem
patriæ, vel ad eius tranquillitatem. Vel ad co-
gruam

B b 4